

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 52 ANULU XXI.

Telegraful ese de dñe ori pre septe-
mană: Duminică și Joi. — Prenume-
ratuinea se face in Sabiu la speditur'a
foiel pre afara la c. r. posta cu bani
gata prin scrisori frante, adresate către
speditura. Pretiul prenumeratunei pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celealte părți ale Transilvaniei pentru
provincie din Monarchia pre unu anu 8 fl.
Iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru
princ. si tieri straine pre anu 12 1/2 anu 6 fl.
Inseratele se platesc pentru întâia
ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu
5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2
cr. v. a.

Sabiu, in 28 Iuniu (10 Iuliu) 1873.

Invitare de prenumeratiune
la

, „Telegraful Romanu“

pre o jumetate de anu (Iuliu—Decembrie) alu-
anului 1873. — Pretiul abonamentului pre 1/
de anu e :

Pentru Sabiu 3 fl. 50 cr. v. a.

Pentru Monarchia austro-un-
gurăsca 4 fl. v. a.

Pentru Romani'a și strainatate,
6 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardia
cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugămu a se scrie curatu-
si in locu de epistole de prenumera-
tiune recomandāmu op. publ. avisurile postali,
(Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.)
că impreunate cu spese mai putine și că mai
sigure pentru inaintarea banilor de prenume-
riune la

Editur'a „Telegrafului Romanu“
in Sabiu.

Telegrame-respusuri.

(vedi nr. tr.)

Cernauti. Domnului Pope'a Vicariu archi-
episcopescu. Sabiu Transilvania.
Comitetul societătiei pentru cultur'a si literatur'a română in Bucovina petrunsu de dore-
rea pentru perderea membrului ei onorariu, Esce-
lentie Sele P. Archieppu si Metropolitu Bar. Andreiu Siagun'a, stelputui neclintit alu bisericei
ortodoxe, scutului poternicu alu națiunei române,
prin conclusulu sea din siedint'a de adi se insis-
tiesce la espressionea dolilui comunu.

Calinciu, vice-presied.

Calinescu, secretariu.

Sabiu 27 Iuniu.

Sunta optu dile de cându se asediara in
momentu remansitiile nepretiului, in viétia din
partea multoru marimi parve sén mici invidiatului
si despretiului barbatu; resunetele durerose din
tote părțile provincie nôstre metropolitane inca nu
au incetat; dolilu lu ceteșe omolu inca in oglind'a
multoru inimi, daru cu tote aceste constitutiunea
si interesulu bisericei si cera tributulu loru indis-
pensabile.

Dupa cătu amu pututu astă este scîntu,
ca in 9 Iuliu se va adună consistoriu metropoli-
tanu spre a face cele de lipsa pentru convocarea
congresului electivu.

Suntemu pentru prim'a ora, de cându esista
statutulu organicu, la aplicatiunea legilor in adeveru
liberale, la alegerea unui prelatu bisericescu, si
pentru aceea credemu, ca este cu atâtua mai vertosu
a se dă evenimentu insemnatactul de alegere.

Actulu si resultatulu lui au sa sia conduse numai
si numai de spiritulu creatorului institutiunilor
bisericei nôstre, de iubire crestina si prin acest'a
de acea salutaria nisuntia, că printr'ens'a sa se
inainteze binele comunu alu creștinilor nostri din
provincie metropolitana intréga.

Actulu si resultatulu aplicatiunei statutului or-
ganicu ce ne stă inainte mai au si insemnatactea
aceea, ca ele nu privesc numai pre creștinii
noștri, cari stau in nemidilocița atingere cu statu-
tulu organicu, ci că oisce midilocițe spre inaintarea
si sustinerea ordinei in societatea omenescă din
statu, ele privesc séu atingu si pre cei-lalți con-
cetatiuni si pre statu; căci statul pentru aceea da

autonomia ingradita prin legi bisericei că si dens'a
sa-i vina. intr'ejtoriu acestoia cu religiositatea si
moralitatea ce are sa o respandescă biserica intre
omeni.

Consideratiunile aceste credemu, ca voru si ale
toturor românilor din provincie metropolitană si
in intelelesulu acestor credemu ca se facou prega-
tirile din partea membrilor ce se voru adună nu
preste multu tempu in congressulu electivu.

Consideratiunile aceste credemu mai departe,
ca voru si ale congressului întregu, pentru ca numai
asă se poate crede in adeveratulu si sincerulu doliu,
pentru si dupa repausatulu, carele prin starnint'a
sea de feru, dovedita in multe si grele lupte, au sciutu
esoperă bisericei sele dreptulu cu totulu perduțu
de 150 de ani incóce.

Români gr. or. din provincie nôstra metro-
politana nu voru face mai bine decât cându voru
caută a tiené in neatinsa veneratiune legile ce le
posedu si cându spre acésta voru concrede condu-
cerea afacerilor sele ocelui, despre carele au con-
vingerea neclintita, ca va padi legile in intregitatea
loru, fără de a caută in fatu cui-va decât in eea
a dreptătiei.

Prin acésta se va radicá monumentulu celu mai
tare si mai impunatoriu barbatului pre carele'lu jelimu,
monumentu, care inse cu cătu va trai mai multu
cu atâtua va cuprinde si generatiunes nôstra pre-
sente in trensulu, si va deveni unu monumentu slu-
generatiunei presente, in a cărei viatia s'a desgropu-
patu metropolia cea acoperita de vitrigită politice
si in a cărei viatia s'a pusu basea renascerei vietiei
nôstre nationale-bisericescii.

Intre delegatiunile trimise anume la inmor-
mentarea Escel. Sele Arch'epopolu si Metropolitului
Andrei Bar. de Siagun'a ni se spune
ca au mai fostu un'a dela Oravita si alt'a
dela Lugosiu. Au mai fostu si alte mai cu
séma din Transilvania, despre carei fiindu multe
facemu numai in generalu amintire.

Dela Brasovu primirâmu urmatorea corespondintia :

Brasovu, 24 Iuniu 1873.

(C.) Multa stimate domnule redactoru ! Da-mi
voia a-ti descrie in liniaminte generali dolipu, care
l'a manifestatul crestini români brasoveni de relig.
ort. or. petrunsi de adanca jale si durerere petrun-
diotore in dilele, de cându neevitabil'a Lubitina rapi-
dintre cei vii o viatia atât'a de scumpa, atât'a de
nereparabila bisericei române ort. si națiunei ro-
mâne din imperiulu Austro-Ungariei, vieti'a omului pro-
videntialu, ba a celui mai mare Metropolit intre Me-
tropoliti, Andreiu Baronu de Siagun'a. Dupa ce
se respondi trist'a scire despre repausarea Metropoli-
tului, a adoratului nostru Metropolit, fruntasii bra-
soveni, neguatiatori, preoti, profesori, meseriasi etc.
tienura spontanea o adunare consultativa in sal'a
Gimnasiului român.

Ací se stabili program'a ur-
matore : mergerea la Sabiu spre a asistă la actulu
inmortamentarei a unui numeru sôrte considerabilu de
crestini de tote clasele, dupa cum i-ati si vediutu ;
doliu, carele sa-lu pôrte români brasoveni gr. or.
in cursu de 2 septamâni, sa se radice stindarde
nationale imbracate in doliu pre tote edificiele pu-
blice rom. ceea ce se si esecută indată ; sa se tienă
precisul la óra inmortamentarei si in Brasovu la bi-
serica St. Nicolau progreban'a pentru episcopu,
ceea ce se seversi intocm'a. La acestu actu asista
junimea scolară condusa de vre-o cătiva profesori
remasi sici pentru supraveghiere. Este de notatul,
ca scolarii luaseră spontaneu semne de doliu, ceea
ce dovedesc că si generatiunea jună a fostu pe-
trunsa de dorere pentru perderea ce a incercat bise-
erică si națiunea română. Inca in acésta adunare
se decisese, că in Duminec'a prossima sa se tienă

parastasu pentru odichn'a susțegloii inaltului defunctu.
Dupa ce reînforzendo-se ómenii dela Sabiu, se
luau mesurile necesarie si se facura preparative
spre acestu scopu, astazi la 9 1/2 ore se celebră S.
liturgia cu parastas totu in biserica S. Nicolau.
Unu catalacu maretiu radicatu aproape de altariu,
a cărui catapetésma eră acoperita de satiulu negru
de susu pâna josu anunciază dejă intratorului in bi-
serica actulu de doliu pentru Metropolitul Siagun'a.
Tactulu, cu care sciu sa aranjeze acésta festivi-
tate de jale, comisiunea alăsa spre acestu scopu
spriginita de onorabilulu comitetu parochialu dela S.
Nicolau si alti barbati neguatiitori de inima din Bra-
siovu, da dovedă despre simtiemintele sele noble,
resultate ale culturei adeverate de spiritu si de
inima. Dupa terminarea S. liturgii celebrate de
parochii locului, sub decursul cărei a corulu reu-
niunei române de cantari si gimnastica esecută si
de asta data fromosenele nôstre cantari liturgice si
de parastas cu cunoscut'a-i esactitate, se termină
actulu acesta maretiu en dône cuventari de pre
amvonulu invescutu in doliu ; una se tienă de re-
verendissimulu dnu protopopu Ioanu Petricu, carele
revelă cu laudabil'a destieritate oratorica faptele si
meritele Metropolitului Siagun'a din punctu de ve-
dere bisericescu ; iera a dô'a cuventare o rostii dlu
Dr. Ioanu Mesiot'a. Oratorulu petrunsu de insem-
natatea obiectului satisfacu pre deplinu acceptare
publicului alesu si 'si deslegă problem'a ce si-o
propusese cu celu mai stralucitul succesa. Intr'o
limba alăsa si clasica chiaru cu tactu f nu si cu-
noscintia chiară de causa, cu o moderatiune insu-
sita spiritelor agere desfasură Dr. Mesiot'a activi-
tatea Metropolitului Siagun'a, pre terenu literarul
si scolasticu precum si politico-nationalul !

La acestu actu jaluie si petrundietoriu de
inima luau parte : intregu corpulu oficerescu alu
garnisonei stationate aici ; autoritatile civile locale,
notabilitati de deosebite categorii, precum : doctori
de medicina, redactori, cetatieni distinsi, etc.

Incheiu dle redactoru ! aceste linii scurte cu
acea convictione firma, ca o națiune, carea 'si scie
preținu pre barbatii sei de merite si in vietia-le si
dupa mōrte are viitoru si nu poate peri. Făca pro-
vedinti'a divina, că ran'a ce s'a insipio in inimă
bisericei ort. or. din Ungaria si Transilvania prin
o perdere de asă mare intensitate, sa se vindeco
prin alegera unui barbatu, demn sucesoru alu
neuitatului archiereu, carele si-a pusu susțegul seu
pentru turm'a sea. Fia !

Revist'a de Diurnale.

Cu privire la repausarea Présantie Sele pa-
rintelui Mitropolit Andreiu Baronu de Siagun'a,
da Redactiunea „Gur. Sat.“ unu suplementu in
care celiu :

La o parte glum'a; sa imbracâmu dolia !

Anula 1872 a fostu pentru români uno anu de
doliu. Genii tempului, in care traimu, ómenii,
prin a căroru lucrare s'a datu directi'a miscării
nôstre de astazi, unul căte unul s'a stinsu din
viatia, lasându in urm'a loru unu suveniru scumpu,
comór'a de gândiri, ce au adunat in viatia. Eli-
adu, Bolintineanu, lancu, trei spirite de o potrivă
providentiale, trei caractere de o potrivă candide
trei ómeni, ce de o potrivă nu suntu nascutu din
ómeni, ci resultati din vremea, in care s'an inalti-
ata, toti trei de o potrivă jertve ale reacțiunii
tempului, in care au lucratu, in anulu 1872 se
stinseră si trupesc din viatia.

Anula 1873 numai pucienu este uno anu de
doliu. — Abia se limpedi miscarea produsa in su-
fletea mōrtea domnului romanu Alessendru Ioanu
I Cuz'a, unu nou dolia imbracâmu la stingerea din
acésta viatia a marelui Archiereu Andreiu, — unul
celu dintâi Domnul alu românilor uniti, altul
celu dintâi Metropolit alu românilor eliberati,

omulu creatoriu alu independintiei cetățienesci, altulu creatoriu alu independintiei bisericescii.

Vremile vinu; vremile se ducu; omenii și urmăria; se stengu generatiunile, când ele se lipseseră de centrele loru. În anul 1872, prin esirea din viația lui Eliadu, Bolintineanu și Iancu s'a stinsu generația ce a lucrat la 1848; în anul 1873, prin esirea din viația a domnului Alessandro Ioanu I, și a Metropolitului Andrei s'a stinsu generația, ce a lucrat până la 1866.

Morțea este o intemplare serbatoresca. A murit Eliadu; a murit Bolintineanu; a murit Iancu; a murit Alessandro Ioanu I, cei remasă în viația au imbracat doliu, i-au înmormantat și au cantică înmuri de marire. Fiecare morțe a fostu o ocasiune de serbarore jalnică. — A murit Metropolitul Andrei: cei remasă în viația voru imbracă doliu, și voru înmormantă și voru cantică înmuri de marire. Si a lui morțe e ocasiune de serbarore jalnică.

Sosfetele mari au înse unu semnu, alu loru propriu: a loru morțe este bogată în urmări. O mari suntu cei alesi: chiar și morțea loru este unu căscigu pentru poporul, din care faceau parte!

Numai în intunericu scimu, ce este lumină; numai cându nu sunto mai multu, scimu ce amu perduță în omenii mari, ce amu avutu. — Metropolitul Andrei nu este mai multu: acum'a, acum'a și numai acum'a, scimu cine a fostu Metropolitul Andrei, acum'a, cându, lipsindu omulu, privim numai faptele lui, numai rezultatul lucrării sale, numai ideile, ce ni s'a hereditu dela densula.

Eata semnulă omenilor mari; la morțe, cu prinsolu susfletului loru devine o parte a bogatiei susfletesci a poporului întregu; la morțe plangemur pre aceia, pre cari i-amu gonită în viația; după morțe radicămu monumentul de petră acelor'a, asupra căror'a în viația amu aruncat petr'a.

Eliadu a murit nebunu; Bolintinenă a murit nebunu; Iancu a murit nebunu: au desprăzuit în lumea, în care se aflau. Alessandro Ioanu I, a murit gonită din tîrta stramosilor sei: a fostu gonită de către lumea, în carea se află. — La morțe, totu acea lume i-a pramarit.

A murit Metropolitul Andrei: sa ne dămu săma de faptele lui, de viația lui, de ideile lui și de totu, ce ni s'a hereditu dela densulu, sa ne dămu și, fiindu drepti într'acesta momentu serbatorescu, sa intrebămu, ce amu fostu noi în viația lui.

Metropolitul Andrei a traitu în mijlocul nostru și întrăg'a lui viația tuturor'ne este cunoscută. Elu nu a traitu într'unu ocreu, ci în poporul

întregu; lui toti i-amu fostu de o potriva aproape, toti de o potriva departe. Nime nu intrăba cine a fostu; nime nu intrăba ce a fostu: toti sciumu ce a fostu elu pentru noi.

Nascotu din parinti macedo-români în cea dintâi diuă a anului 1809, în Miskolc din Ungaria, Anastasiu Siagun'a petrecu copilaria sea și începă studiile la casă parintiescă; urmădusi apoi studiile și terminând cursul juridic în Pest'a, potrivit cu alegările sele firesci, elu past în carieră preoțiescă, facendo-si studiile la institutul teologic din Versietiu. Dupa terminarea cursului teologic, tenerul Anastasiu Siagun'a fu denumit profesorul la institutul teologic din Versietiu, ieră mai târziu se consacră ordonului monachal în monastirea Hopovă (Sirmia). Cu acăstă ocazie elu luă numele monachal „Andrei.“ Preste putină vreme fu transpusu că profesorul la institutul teologic din Carlovets, fiindu tot-oata și secretarul archidiocesanu. Că archimandritu, Andrei Siagun'a, fu încredintat cu conducerea monastirei Covilă.

Devenindu episcopă ardelene vacanta, bine meritatul archimandritu, prin rescriptul imperial din 27 Ianuie 1846, fu denumit administratorul alu acestei dieceze.

În 2 Decembrie 1847 elu fu alesu de către sinodul diecesanu de episcopu alu Ardeleni.

De aici înainte Archiereul Andrei este alu nostru: devenindu elu unu centru alu miscariilor noastre atâtă nationale, cătu și bisericescă, viația lui este o bucată din propriu-nă viația.

Episcopul Andrei a adusu cu sine în viația insusiri rare: unu susfetă puternică, o voință bună, o viață alegătoare către lucrarea nepartitioră. Elu nesmintitul să deasupră cerculoi, în care se află.

De-si fu nascutu de departe de trupula națiunei, de-si trebuia să se dezvoleță între magiari și serbi, elu în tîrta vremile paștră fondul română elu susfetului seu: iubirea către poporul, din care faceau parte și consciinția legătuitelor susfletesci, ce-lu împreună cu acel'a.

Lucrarea lui nu potu să fie decât folosită; elu ni se iyi că tramisă de providență.

Delocu la pasirea sea în viația, români purcesera spre o miscare de însemnatate epocală. Că presiedinte alu adunării nationale dela 3/15 Maiu 1848, elu se află în frontea acestei miscări. Si aici remase preste aproape întrăgă sea viață: că presedinte alu comitetului naționalu, elu devine demnulă reprezentantă alu românilor ardeleni. În deputația la Innsbruck, Prag'a, Olmütz și Vien'a, precum și în lucrarea sea pentru restaurarea metropoliei române rezaritene din Ardealu elu arează

românilor calea, ce au se apuce: ieră organizându diecesă pre temeiuri canonice, în sinodul amestecat dela 1850, celu dintâi după 150 ani, elu puse temei unei miseri senatice și salutarie în biserică ardelene.

Pre tempul absolutismului Archiereul Andrei de-si în luptă cu sistem'a domnită, inaugura o activitate plină de folose pesterse. Organiză institutul pedagogico-teologic, formându, din proprietă spese, profesori în streinătate, inițiantă tipografică diecesană, fondă și o politică „Telegraful Romanu“ și tipară totă cărtile bisericescă.

Numai putină soluțioră și numai putină cunoștință ne este lucrarea defunctului dela anul 1860 în cōcă. Dietele din Sibiu și Clusiu, despartirea hierarhică de către serbi și organizarea canonica a metropoliștilor române restaurate de-o potrivă incoronădă viață Marei Archierei și Metropolitului.

Si după tōte aceste n'au lipsită în poporul său omeni, ce orbii de ambiiună și pretindindu a fi singuri mantuitori ai poporului român, au cutesatu să arunce cu pără asupră betrânlui incarantă în lucrare pentru binele obștescă. — Si elu a fostu o jertă a bunătății sele; și elu a avutu se rabde dela cei ce nu se puteau radica la înaltimă, la care se află elu !

Dar elu a astăzi asilu conținătorul acestor gădei în bogatul său susfetă: retrăsă din viață publică elu au lucratu pentru imbogătirea bisericii, alu carei pastoriu era. Cunoscemu fondurile, ce s'au creatu prin lucrarea lui spre susținerea asediamentelor noastre bisericescă; cunoscemu scrierile sele bogate în găndiri forte mari, prin care a pusu temei literare noastre bisericescă, scrieri, ce singure voru rămăne urmasilor nostrii că semne ale lucrării noastre susfletesci în acestu tempu plină de lucrări sterpe.

Metropolitul Andrei este mortu: dar elu în veci va trăi în aceea, ce amu mostenită dela densula.

No plângemn în momentul serbatorescu alu înmormantării lui; nu prin lacrimi se arăta multă urmașilor către omenii mari: se ingenunchiamu cu pietate, pastrându în susfetele noastre totu, ce ni-a remasă dela densulu !

Ferea lui totu-déună se remâna pastrată în găndirea poporului română !

„Viitorul“ din București vorbindu despre morțea Metropolitului și Arhiepiscopului nostru dice urmatorele :

„Excelența sea Andrei Barou de Siagun'a, Arhiepiscopu și Metropolit alu români-

FOLIÓRA.

Memoriei Metropolitului Andrei.

Că tresnetul ce cade din viscolul cu noru,
O scire 'ngrozitoare strabate la poporu, —
E mortu Andrei Siagun'a, Metropolitul mare!
Ce-a fostu națiunei sele unu geniu de scăpare.

Si mii de animi triste cu ochi lacrători.
Suspine grele 'ndrepta la-a loru archipastorii!

* * *

Biserica ortodoxă cu credinciosi români,
A fostu urtu hulita, că 'n vîcuri de pagâni,
Prădată de-a ei drepturi din legile creștine
Si-adusa l'umilită sub cîrmele straine.
Dar' Ddieu trăisse unu bravu archipastorii
Ce se facu prin luptă alu ei restituitorii!

Si clerulu cu-a sea sorte, de cîrbe rele-urdită
Se fia 'n intunericu, seraen, despreșituito,
Prin Elu 'si capetase întâia sea lumina,
Prin Elu speranța dulce de diua mai senină,
Căci i-a deschisă și calea la mandru viitoriu,
Se aiba turm'a buna unu venerat pastoru.

Acesta nu sunta tōte, căci este forte multă,
Acea ce barbatul dorită a faculu.
Istoria romană cu fala ni va spune
Ce ce fusese densulu la dolcea sea națiune ?!
De-alătăra instituție întâiul fundatoriu,
De-alătăra 'nteligintia parintă crescătoriu?

* * *

Dar' văi că 'n astă criso, cîrmaciul tabarită
Scapă din mâna veasă și luptrea s'a isbitu,

Apele minerale dela Slanicu.

(Urmare din nr. 49.)

Isvorele N. 2, 6 și 7 (St. Magdalina, Spiridonu și Aglaja).

Cu cătu vedem u sporindu proporțiile sărei în apele muriatice alcaline a Slanicului și mai cu deosebire în Nr. 2, 6 și 7, cu atâtă lucrarea loru se va apropia mai multu de aceea a spelor sarate dela Kreuznach dela Ischl și dela alte asemenea isvore sarate precum și de apă de mare mai alesu cându se voru aplică în feredee, chipul celu mai obișnuitu a intrebuintării spelorurilor minerale care suntu pre sarate spre a fi potabile.

Deosebirile suntu: ca apă dela Kreuznach (că si acea dela Adelhaid) dătorescă o parte a lucrării sele idrobromatului de soda, de care analiza au gasit numai catimi imponentabile în apele Slanicului: ca apele de la Ischl precum și aceea de mare, cuprindu preste o proporție indoioa de idrochlorat de soda, și ca apă de mare lucrăza inca prin materiale organice a sele precum și forte tare, prin lăvirea valurilor. Ieră apele muriatice dela Slanicu (afara de Nr. 1,) intreco pre citatele ape strene prin inbelisugata făntă în ele a carbonatului de natronu și a acidului carbonic și acestea incungurare ou-i de dispreșituito, căci ambe principii fac parte din cele mai active și mai prețioase ale spelorurilor minerale.

A-si fi pututu prelungi aceste analogii între

apele minerale a Slanicului și apele strene, de căci nu m'a-si impiedecă de nisice pre mori diferenție de compozitie, cari, de-si pote în multe casuri de bôle n'aru schimbă efectulu într'unu chipu notabilu, în altele înse n'aru iertă substituia unor'a în locul altor'a, asemenei ape strene aru mai si, de pilda: „Karlsbad și Marienbad;“ căci cu tōte ca aceste coprindu o proporție necomparată mai mare de sulfat de soda, ele în privirea therapistica nu s'ară deosebi de Nr. 1 și 3 decât prin lucrarea loru mai purgativa, ieră forte putină prin lucrarea loru topitoră și lithontriptica.

Deosebirea de feru s'ară compensă ierăsi prin adaugerea nr. 4 și 5. — Nu vorbesc de temperatură isvorelor dela Carlsbad, care, beute la fața locului, le imprumuta o insusire deosebită.

Asemenea s'ară poate dice și pentru apele dela Wiesbaden, dela „Balaruc“ în Francia și pentru altele.

„II. Analogii ale spelorurilor ferose nr. 4 și 5. (St. Ana și St. Panteleimonu)“

De-si apele ferose dela Slanicu (nr. 4 și 5) nu se potu socoti între apele minerale cele mai imbelisurate cu feru, totu au analogii prelioase cu isvorele vestite dela „Spa“ în Belgia, și „Brückenhof“ în Bavaria, și nu li suntu inferioare decât numai în catimea acidului carbonic, pre care'lui cuprindu într'o proporție mai mică decât numitele ape, pricină din care nici nu suntu asiatici de mistuitu. Ieră amestecandu-le într'o proporție de potrivita cu ună din apele sarate a Slanicului, aceste se voru face mai taratice și totu odata, acele ferose mai topoare și mai usioare de mistuitu.

Cur. de Iassi.

Iorū greco-orientali din Transilvania și Ungaria, la 16 iunie trecută a inceput din viația. Mercuri la 20 iunie, confirmă testamentul defunctului Arhipastorii, a avut locu înmormantarea la Reșinori.

"Metropolitul Siaguna, în tempu de 25 de ani, de cîndu occupa demnitatea de capu alu Bisericii greco-orientale, fu stelputu romanismului dincolo de munti. Eruditu și patriotu, generosu și activu, elu lasă in urma-l unu golu, care cu anevoie se va acoperi. Confratii nostri de dincolo 'lu voru plângere multu!"

Diel'a Ungariei este prorogata si adeca dela 2 Iuliu n. pâna la 8 Novembre n. a. c.

Dela sinodulu diecesanu alu Caransebesiului.

Cuventarea Preșantici Sele P. Episcopu Ioan Popasu la ocașunea deschiderei sinodului tenuu la Dumineac'a Tomei in anulu acesta.

Venerabilu Sinodu eparchialu, Multu stimatiloru domni deputati!

La anulu 1870 cîndu amu inceputu periodulu coloru trei ani de sinode eparchiale, semtiementulu predominitoru in anim'a deputatilor de atunci, carii in cea mai mare parte erau totu cei de astazi, au fostu bcuria, si cu dreptu cuventu, pentru ca atunci amu serbatu celu dintâi sinodu eparchialu dupa 160 ani, sub care Metropolu nôstra dreptu maritoria româna din Alb'a-Ioli'a in Transilvania, si prin urmare si dieces'a nôstra a Caransebesiului au fostu incorporate la alta metropolia, de-si de aceeasi dogma, dara de altu nêmu, atunci la 1870 ne-amu adunatu noi mai intâi in acesta sănta biserică că sa ne statuim, sa luăm la pertractare si sa decidiemt lote cele ce se tienu de organizarea eparchiei, tote cele ce conduce la crescerea, inaintarea si inflorirea bisericei si a scolei, tote cele ce privesc la adeverat'a fericire a clerului si poporului pre care 'lu representam.

Dara si astazi, dupa ce amu petrecutu trei ani, si cîndu incepemu unu periodu nou de sinode eparchiali, si astazi totu acestu simtiementu de bcuria este, care prevaliza in anim'a nôstra, caci déca vomu aruncă o privire scurta la resultatele castigate in cei trei ani trecuti, astâmu din raporturile asternute sinodelor, ca in dieces'a nôstra a Caransebesiului, ortodoxia care este signatur'a bisericei, s'a sustinutu intru lote intregitatea ei, si pre lângă tota imbudiéla, ce a suferit din afara biserică nôstra, numerulu credinciosilor nostri nu s'a impuscatu, ci a crescutu.

Invetiatorii dela scolele nôstre populare confessionale din diecesa propasescu invederatu intru crescerea si instruirea tenerimei scolare, deosebindu-se prin propunerea invetiatorei dupa metodulu celu mai nou intuitivu.

Confessionalitatea scolelor s'a pastratu întrega, s'a infinitat mai multe scole de fetitie, s'a radicatu lefa cea mica a mai multor iuvenitatori la 300 fl. v. a. si dupa zelulu aratatu de comunele nôstre bisericesci, starea materiala a scolelor nôstre s'aru si imbunatalit u si mai tare, déca n'aru fi intrevenit cesti trei ani din urma de recolta rea.

Din fratii nostri români, amestecati in comune bisericesci cu coreligionarii nostri serbi, s'a despartit si au trecutu sub iurisdictiunea episcopescă a nôstra a Caransebesiului aprope 18,000 de suplete. Disciplin'a preoților nostri diecesani a fostu multiamitória, ceea ce se vede din aceea impreguiare, ea din mai multe sute de preoti, nu au fostu pre anu nici 10 insi, cari sa fia cadiotu sub pedepsa disciplinare. Profesorii de teologia dela institutulu nostru clericalu de aici in trei ani au instruitu aprope 90 de clericu bine qualificati atât in sciintia cătu si in purtare.

Totu in periodulu celor trei ani trecuti cade si imbueuratorea sapta, ca in caus'a pretensionilor de bani, ce au avutu diecesele nôstre ale Aradului si a Caransebesiului la fondulu religiunariu din Carlovets, precum si la cele-lalte fonduri comune scolare din Pest'a, prin intelept'a procedura, prin neobosit'a staruintia, si prin nobii'a abnegalione a Preșantici Sele Par. Episcopu alu Aradului Procopiu ca preside alu delegatiunei, precum si a celoru-lalti pré demini si devotati membri ai ei, si anume in privint'a fondului religiunariu, s'a facutu impaciunire, si s'a radicatu dela Carlovets 333,994 fl. 92 or. v. a. partea acestora două diecese, a Aradului si a Caransebesiului; iera in privint'a fondurilor scolare din Pest'a, prin conlucrarea neo-

bosita si iobirea de jertfa a plenipotențiariului diecesei nôstre, aceste fonduri inca s'a locu la soctela, s'a refutu si s'a impartit uentre noi români din predilecele dône episcopii, si intre serbi, si se astăpta numai ulterior a puvere in lucrare si reportulu la tempulu seu.

Acum vediindu-me silitu pentru scurtima tempului, de a cormă descrierea mai departe a rezultatelor din acesti trei ani trecuti, ve intreb, cine dintre d-vosra M. stimatiloru deputati, nu va vedea in cele mai susu aduse inainte o propasare, o inaintare spre mai bine? Dreptu aceea salutandu-ve din anima cu "bene a-li venit on. deputati" mi inaltu serbintile mele rogacioni cîtra prea săntul Duhu, isvorulu luminei, si alu intelepcionei, sa versu asupr'a nôstra darurile sele cele mantoitor, că sa imbratisiu unitatea spiritului si a inimii, sa fiu toti unu suslu si unu trupu, sa pastram cu scumpete bun'a intelegera intre noi, si creștinesc'a dragoste, ce ne-au condus la sinodele din periodulu trecutu, si se deparzeze dela noi lota neintelegera si lota desbinarea, că astă noi prin lucrările nôstre la acestu sinod, si la sinodele viitoru sa ne apropiem totu mai tare de inaltul scopu, ce ni l'a pusu dreptu-maritora nôstra biserica, si intemeitorul ei Mantuitoriul Chtosu, si astfelu se confaptiu totu mai multu spre radicare si inflorirea bisericei si natiunei nôstre. Aminu.

Austro-Ungaria si principatele Dunarene.

Bud'a-Pest'a, 25 iuniu.

Scirile despre renunciarea la tronu a principelui Carolu din România au amutit si au primutu, prin caletori'a principelui, o desmintire reala. Fara indoiala ca presinti'a ministrul de externe, d. Boerescu, in suita principelui, face că acesta caletoria se nu sia lipsita de ore-care caracteru politico. Tote probabilitățile pledediu pentru imprejurarea ca guvernul român, este aplecatu a se pune in contactu mai de aproape cu Austro-Ungaria.

Nu este mica schimbarea ce s'a facutu de unu anu incóce in fierile dela Dunarea de josu. In Serbi'a, politic'a aroganta a presumptioni nationale, care si gasise representantele in persóna dlui Ristici de odinioara, facu locu unei flexibilitati pline de consideratii si in principatele dunarene, fara indoiala ca astazi lumea nu va mai fi surprinsa de ore-care aparitiuni, că votarea legii spirituoseloru seu refusarea junctiunilor cailor ferate. „Piemonte Slavilor de sudu" si-a intalnaturu tendinti'a sea de a uni poporele; România nu se mai considera, celu pucinu in politie'a oficiose a guvernului, ca corona a marelui imperiu daco-românu siu viitorului si numai arunca priviri cupide asupr'a partilor române din Transilvania. Mai in acelasi tempu, atât in Belgradu catu si in Bucuresci, s'a proclamatu politic'a de revenire si de temperantia.

Este palpabile ca intâlnirea monarchilor la Berlinu si apropierea ce s'a manifestat intre Austro-Ungaria si Russi'a, a contribuitu esentialmente la acesta schimbare de opinioni: ele au pusu capetu agitatiunilor care, de-si nu se mai faceau dupa ordinile, dara totusi in numele Russiei, si mai cu séma au sustrasu terenul propagandei panslaviste. Partit'a progresistilor si a nationalilor dia Serbi'a, precum si partit'a Rosiloru din România, se vediura lipsite de radimulu loru de pâna acum, si, in momentulu in care se vediura nevoie a inceata pâna la ore-care gradu pretensiunea loru asupr'a proprietorul guverne, li se oferi si loru posibilitatea de a pasu pre calea unei politici mai moderate si mai putieni fantastice.

De-o cam data, rezultatulu acestei concepții modificate in guvernele respective sa reduce, in realitate, numai la aparintie negativă. Au renuntat la continuarea unei lupte provocate intr'unu modu frivolu: mai cu séma in Belgradu au fostu desamagite prin propri'a-le dauna. Oprirea corabielor de a mai debarcă pre Dunare la tierurile serbesci — despre acest'a se convinse repede guvernului serbu — precumpani in destulu de multa favorurile pre care le avusesera prin practicarea unor mici vesantiuni comise in comptulu proprii suveranitati de statu. Pre terâmulu reprezentantilor diplomatici, nici Serbi'a nici România nu se simtira destulu de puternice in fati'a Austro-Ungariei si era in interesulu nostru că amendoue sa se arete onorabile si sa se asigure in contra unor desvantajie durerose, ce aru si urmatu pentru aceste state dintr-o atitudine ostile satia cu puternicul loru vecinu,

Inse, prin acest'a, in totu casulu se deslegă numai o parte a cestiunii si celoru trei state dunarene totu le mai trebuie o educatiune, prin care se inaintează interesul austro-ungar intr'unu modu cu multu mai pozitiv decât pâna acum.

Aci se prezinta de sine cestiunea portilor de feru. Este scitu ca ambele state privira cu ochi putieni simpatici acesta intreprindere sancționata de conferint'a pontinica si incredintata Austro-Ungariei si Turciei. Serbi'a se temea de deschiderea Dunarei pentru motive politice, iera România din cause de economia politica. Cea din-taiu n'oru putea remane indiferinte vedindu ca se deschide unu drumu, pre care i s'aru oferă unei flote turcesci posibilitatea de a-si aruncă ancor'a in portulu dela Belgradu: România se teme de concurentia comercialu de cereale alu Ungariei si de nimicirea monopolului comercial, pre care i l'a creatu situatia actuale a Dunarei pentru Galati si Giurgiu. Iose aceste consideratii pusulamne si egoista trebuie sa cada, deca guvernele din Belgradu si Bucuresci dorescu sa li se ofere din partea Austro-Ungariei unu ecivalente prin concursulu seu morale.

Este momentulu supremu că in sine sa se ia in seriosu cestiunea de care depindu interese adeveratul europene si care, din nefericire, este incredintata contemporanelor dificultati ale indolintei turcesci siu reu mascatelor antipatie ale statelor respective. Punctul de gravitatiiunie alu relationilor nôstre actuale cu Orientele trebuie se-l cautam in cestiunile materiale si e cu atâu mai oportunu sa se gasescu, pentru acestu punctu de gravitatiiunie, adeverat'a lui basa. In ceea ce privesc specialmente România, apoi Austro-Ungaria, afara de cestiunea Portilor de feru este atinsa si de cestiunea Jidovilor. Legea spiritoselor este volata, a primitu sancționarea principelui si d'abia s'aru mai puté impededat in aplicarea iti, insa respingerea amenintatiilor lui consecutie ce aduce marii poporatii evreiesci din Principatele-dunarene, intre care se afla mii de familii Austro-Ungare, depinde fara indoiala, dela puterea Austro-Ungariei. Trebuie castigate garantii sicure pentru aperarea Jidovilor din România. Este claru ca nimicu nu ne-aru puté ofere mai bine aceste garantii, de catu inchierarea unei conventiuni comerciale. Va si ore Austro-Ungaria in stare sa-si cîscige unu dreptu conventional la libertatea comerciale a supusilor sei din Principatele-dunarene? Atunci o legislatiune atâtua de unilaterale si arbitrară, precum a fostu aceea care s'a manifestat prin legea spiritoselor, aru devenit pentru viitoru imposibile, si totu de odata s'aru puté paralizat desavantajele legilor dejă votate. Dece controlulu opinii publice, dreptul de supraveghiere alu Europei si puterea suzerana a Turciei s'a arestatu până acum insuficiente dea impededatabusurile de statu si sociale, cari suntu nisice adeveratete pete infame in civilisatia moderna a României, apoi in sine a sositu tempulu in care ele trebuesc inlocuite prin nisice relatiuni de dreptu positive. Există state cari trebuie construite cu forția pentru că se siu imprimăsca missiunea loru naturale, spre aperarea intereselor civilisatiunii si ale umanitatii. Numai unu tratatul comercial aru puté ofere Austro-Ungariei astfelu de midilice de presiune in contra României. Cu atâtua devine dura mai importante a se luă acesta cestiune că directione in relatiunile nôstre viitoru cu guvernului principelui Carolu si a se face amicitia seu ostilitatea nôstra dependinte de solutiunea ei.

(Ungaricher Lloyd.)

Politica Austriei in Orientu.

Articolul pressei, din Viena, — dice corespondinti'a-ungara dela 12 iuniu, — asigurându ca politica orientala a Austro-Ungariei a luat u satia in sensu favorabilu Russiei, a provocat u via polimica in jurnalele unguresci. Unu articulu oficiosu din Pest'i Naplo recunoscă ca, deca nu politica, cela putieni modulu de a procede in privint'a difficultatilor ce se presintu in cestiunea orientala, a incercat, in adeveru, o schimbare insemnată in urm'a bunei intelegeri stabilită intre Russi'a si Austro-Ungaria.

Multiemita nmai moderatii si intelepcionei tiarului, — adaoga corespondinti'a ungara, — intelegercea intre cele trei puteri a pututu a se stabili. Tiarul s'a decisu a amenă dela ordinea dilei a politicei europene cestiunile ce stau in suspensiu, a căror'a solutiune nu pote fi fortata pentru minutu.

Renuntându pentru minutu a impinge prin-

patele dunarene o pre cale ce conduce a te sus-
trage dela suveranitatea Portiei, tiarul a facutu
posibilu că Austri'a sa se hotaresca in a schimbă
modulu de a procede in cestiuinea orientului. Pâna
aci Austri'a era moralmente fortata a sustiné
pretentiuile Turciei. Astazi numai este vorba de
a mai impiedecá desmembrarea Turciei si de a se
pune că aperatore a statului quo, pre care nimeni
nu cugeta ala atacá. Comitele Andrassy pote sus-
tiené, in unire cu Russia, reclamatiunile principa-
telor, fără că eu acést'a se nesocotésca politic'a
traditionala a Austriei, fundata pre natur'a lucru-
rilor. Pre de alta parte, aru si lucru copilaresc
de a voi că cine-va se sacrifice interesele de mo-
mentu conflagratiunilor unui viitoru departat. In-
tielegerea celor trei puteri este o garantia de pace,
fără a prejudicá nici o solutione, nici o aspiratiune,
ale ori cărei nationalităti fără osebire.

Programul guvernului actualu alu Franciei.

Jurnalulu „Nationalulu“ reeditédia Syllabus Encyclic'a Quanta Cura. Nimeni nu va putea obiecta
acestei publicatiuni ca nu are legatura cu actualitatea : căci unul din ministrii de astazi, du Er-
nou, a semnatu de curendu o adresa către pap'a,
in care se ceteștu urmatorele linii :

Voim, prea sănte parinte, a asurá mersulu
nostru pre calea cea buna si a consolá inim'a vóstra
plina de ameraciuni, profesându intrég'a adesiune
a inteligițiloru nôstre către tóte otaririle infalli-
bile, emana de la scaunulu săntului Petre. Con-
vinsi ca decisiunile vóstre, si in specialu marele
si coregiosulu Syllabus, carele este paditoriu vir-
tutiloru sociale, fiindu oa aréta si prescrie ori-ce
erore contraria, suntu regul'a practica pentru ori-ce
catolicu sinceru ; voim a ne conformá lui, nu nu-
mai cu inteligițiele nôstre, dara si cu intrég'a
nôstra conduită privata si publica.

Pentru a aréta ce protectiune pote aréta societatea civila dela unu ministru care a semnatu o
asemenea adresa, este bine a reaminti aci paragrafele urmatorice din Syllabus, cari tóte predica revolt'a
contr'a principielor ce suntu, dela 1789, basele
fundamentale ale dreptului publicu din Francia :

XV. Anatem'a pentru acel'a care va dice : Fia-care omu este liberu de a imbratisá si profesá
religione, ce va crede ca este mai drépta ; prin
ajutoriul luminelor rationei sele.

XXIV. Anatem'a pentru acel'a care va dice : Biseric'a n'are dreptulu de a intrebunti fort'a ; ea
n'are nici o potere temporală, directa seu indirecta.

XXXI. Anatem'a pentru acel'a care va dice : Amestecul bisericei, in causele temporale, atâtua ci-
vile cătu si criminale, trebuie a si cu deseverire
inlaturato, chiaru fără a consultá pre săntulu scaunu
apostolicu si fără a luá in consideratiune reclama-
tiunile sele.

XLI. Anatem'a pentru acel'a care va dice : Puterea civila chiaru cându e esercitata de unu prin-
ce pe necredinciosu, poseda o autoritate indirecta ne-
gativa asupr'a lucruriloru sacre ; are, prin conso-
nitia nu numai dreptulu ce se numesco ecsecuatoru,
dera inca dreptulu ce se numesco abusivu.

LXII. Anatema pentru acel'a care va dice : Trebuie a se proclamá si observá principiul de
neintervenire.

LXVI. Anatema pentru acel'a care va dice : Contractul de casatoria pote fi separatu de sâ-
nctiem'a bisericei.

LXXI. Anatem'a pentru acel'a care va dice : Form'a prescrisa de conciliul de trei-dieci nu obliga
de locu, sub pedepsa de nulitate, legea civila care
va stabili o alta forma a se urmá că conditione
pentru validitatea casatoriei.

LXIII. Anatem'a pentru acel'a care va dice : In virtutea contractului puru civilu, pote existá ade-
verat'a casatoria intre crestini si este neadeverat'a
ca contractul de casatoria intre crestini trebuie sa
fia totu-déun'a religioso, seu se fia isbitu de nul-
itate in casulu cându nu aru si săntuit de biserica.

LXXVII. Anatem'a pentru acel'a care va dice : Nu mai convine epocii in care traimu că religiu-
nea catolica sa sia considerata unic'a religiune a
statului, cu escluderea tutororu celoru-lalte culte.

LXXVIII. Anatem'a pentru acel'a care va dice : Nu pote cine-va decâtua sa laude ore-cari tieri ca-
tolice, unde legea provede că strainii ce vinu acolo

sa se pote bucurá de exercitiul publicu alu cultu-
rileru loro respective.

LXXX. Anatem'a pentru acel'a care va dice : Pontificale romanu pote si trebui e a se reconciliá si
pune in armonia cu progresulu, cu liberalismulu si
cu civilisationea moderna.

Din Encyclic'a, care serva de comentarii la
Syllabus, ne vomu margini a produce pasagiul
urmatoriu :

... Plecându dela acesta ideia, cu deservă-
sire falsa, a regimului socialu, cotezu a desaprobat
acesta opinione gresita, asiá de funesta Bisericei
catolice si măntuirei sufletelor, opinione numita
delira de Gregoriu XVI, predecesorul nostru de
sericita memoria, adeca ca „libertatea conscientiei
si a cultelor este unu dreptu propriu alu sia-cărui
omu, unu dreptu care trebuie se sia proclamatu si
asurato in tóte societatile bine constituite, ca ceta-
tienii au dreptu la deplina libertate de a-si mani-
festá si proclamatu publicu opinionele loro, ori-care
aru si, sia prin cuventu, sia prin pressa, sia prin
alte midilöce, fără că vre-o autoritate, seu ecclia-
stica seu civila, se pote limitá acesta libertate.“
Ast-seiu, sustinendo aceste maxime temerarii, nu
se gădescu si nu consideru ca propagu o libertate
de perdițiu.

Programul ordinei morale este daro in Sylla-
bus dupa cum conchidu astazi foile guvernamentele
din Francia.

(La Republique Francaise)

Varietati.

** Esamele in institutulu nostru
teologicu pedagogicu s'au inceputo luni in 25 Iunii
si se voru incheia Joi respective Vineri. Schimba-
rea programei anunciate a urmatu din caus'a repau-
sărei si inmormantării Escel. Sele a Présantitului P.
Archiepiscopu si Metropolitu.

** De urmatoriu alu repausatului Metropoli-
tului desemnédia N. Tem. Zieg. si dupa dens'a Pest.
Ll., P. Naplo, Magyar Polgár si pote si altele pre
episcopulu gr. cat. dela Lugosiu I. Olteanu.
Erórea acésta este o dovéda cătu subtilu de streini
unii publicisti cu referintele tieriei ; căci atât'a aru
puté sa scie ori-cine ca unu episcopu gr. catolicu
nu pote deveni nici odata urmatoriu alu unui me-
tropolitu gr. or. totu asiá precum nici unu supe-
rintendentu luterano nu pote urmá Archiepiscopu intr'o
Archiepiscopia romano-catolică.

** Uraganul din Vien'a. Praterulu si
espozitiunea au fostu acum patru dile teatrulu unor
adeverat'desastre. In tempu, aprópe de două ore, ne
spunu jurnalele vienese, dela trei pâna la cinci ore
dupa amédi, o plóia torrentiala, insotita de uraganu,
grindina si alimentata de unu vento furiosu, cadiu
asupr'a Vieni, pre care o prefacu intr'o adeverata
mare, seu mai bine intr'o seria de lacuri adânci
si noroióse, cari impiedecau intr'unu modu absolutu
ori ce felu de circulatiune.

Espositiunea, vestit'a cladire a D. Schwarz care
nu fusese pâna acum supusa la asemenea incercări,
a probatu putien'a ei soliditate. Plouá in galerii că
afara. Visitatori in zadaru se adaptéau in launtru
sub umbrelele loru ; espozantii se grabéau de a-si
acoperi vitrinile loru, si de a lasá pândiele cari le
protegio contra' priviriloru profane.

Multimea, ce alergá nebuna in palatulu espo-
zitionei, sperându ca va gasi unu adaptou in gale-
riile sele, si unde nu întâlnea decâtua mai multu
emotiune, presintá in adeveru unu spectacolu streinu.
Femeile silentiose se asiediase pre marginile stra-
delor, pre seaune si pre mese : ele ascultau mu-
getul uraganului si resunetul pre invelitoru alu
ploei si grindenei care pareau ca suntu animate de
unu adeverat' accesu de furie.

Cându tempest'a fu putienu linisita, se potu
constata stricacjuniile. Ele suntu imense. Tóte
mataseriele Lyonului cu deseverire perdute ; arborii
seculari jacu trantiti josu ; unul din zidurile palatului
de bele-arte derimatu ; pasagiurile acoperite,
cari conduce la palatulu de industria, presentu as-
pectulu unor ruine ; palatulu industriei este impre-
surato de apa din tóte pările. Acest'a este aspec-
tulu generalu alu palatului espozitionei.

Pre Prater, acelasi tablou : fluviori torrentiali
urgeau intre spatiurile aleeloloru ; casenelele innotau
in apa ; pietonii si scoteau cismelete spre a traversá
drumulu ; chiamau desperate trasuri, a-i căroru cai
refusau de a înainta.

Pre stradele Vieni din noracire deserte Du-
mineca dupa amédi, cercevele dela ferestrele case-
loru si cosiurile jaceau trântite josu, si pareuri de
apa curgeau pretotindenea. Vienesii, cătu si strainii
cari se aflau in diu'a accea in capital'a Austriei,
si voru aduce cu totii multu tempu aminte de
acestu teribila uraganu.

Concursu.

Pentru ocuparea stationei de capelanu lângă
betrânlul parochu Ioanu Jón'a din Bocholtu, pro-
topresbiteratulu tractului Nocrichiu—Cincului-mare,
se deschide prin acésta concursu in intielesulu Inal-
tului ordinu consistoriale din 10 Maiu a. c. nr. 453.
pâna la 20 Iuliu a. c.

Emolumentele suntu:

a) Trei jugere de pamantu din portiunea ca-
nonica.

b) Venitulu epatrasiroului dupa stol'a usuota
dela 62 familii cu numele semnate, care tóte im-
preuna dau unu venit uanual de 199 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta statione, că obligati
de a implini tóte functiunile nepontiosului preto, suntu
avisati, a-si tramite concurselo instruite a-
mesuratru „Statutul Organicu“ pâna la terminulu
presipu.

Nocrichiu in 20 Iuniu 1873.

Cu contielegere comitetului parochiale.

G. M a i e r u,

(1-3)

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. din
Cucerd'a române, protopresbiteratulu Ternavei de
josu se scrie prin acésta concursu pâna la 30
Iuliu a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

1. Casa parochiala cu cladirile economice ne-
cessarie, si gradina de legumi.

2. 8 jugere pamant aratoriu, 4 jugere 685 fl.
fenatiu dela 82 famuri căte o ferdela de cucorudu
sfarmitu totu dela acele'si sumuri căte o di de lucru
cu palm'a (claca) si unu poiu, in fine stol'a inda-
tinata dela diversele functiuni preotiesci cari tóte
computate laolalta facu unu venit de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia de clas'a
III au a-si asterne subscrissului petitionile loru —
instruite in sensulu Statutului organicu, pâna la ter-
minulu prescris.

Deag, 10 Iuniu 1873.

Daniilu de T a m a s i u,

adm. prot.

In contielegere cu comitetul parochialu.

(2-3)

Concursu.

Pentru ocuparea stationilor invetiatoresci in
protopopiatulu gr. or. alu Mercurei in comunele :

1. Poian'a cu salariu uanual de 300 fl. v. a.
2. Apoldulu-superioru cu salariu uanual de
225 fl. v. a. cuartiro, 4 orgii de lemne si gradina
de legumi. —

Se deschide concursu pâna in 15 Iuliu a. c.
st. vechiu.

Doritorii de a ocupá aceste stationi se invita,
a-si asterne cererile loru instruite conforma pre-
scriptelor Statutului organicu la subscrissula in
Mercurea.

Mercurea, in 12 Iuniu 1873.

In contielegere cu comitetele parochiale.

Ioanu D r o c u,

(3-3)

Concursu.

Pentru ocuparea unei statiuni invetiatoresci la
seol'a normala rom. gr. or. din Bradu, comitatul
Zarandu, se deschide prin acésta concursu.

Salariul impreunatru cu acestu postu este
450 fl. v. a. si se platesce in rate lunare enti-
cipative.

Doritorii de a ocupá acestu postu au de a-si
ascerne petitionile loru instruite conformu „Statutul
Organicu“ pâna in finea lunei lui Iuliu a. c.
st. v., la subsemnatulu aici in Bradu, si au a do-
cumenta ca suntu romani si de relig. gr. or. ; au
absolvat celu putienu IV cl. gym. si cursulu pe-
dagogicu seu teologicu ; si in fina, ca au o purtare
morale nepetata. —

Bradu (Cot. Zarandu) 15 Iuliu 1873.

Comitetulu representanticii gymnasiului

rom. gr. or. din Bradu.

Nicolau I. Miheltia n. v.,

prot. si presied. comitetului.

(1-3)